

Handelsbalancen har i indeværende Aar hidtil stillet sig relativt gunstigt, og jeg tror, man kan vente, at dette Forhold vil fortsættes i de kommende Tider.«

Ministeren omtalte Arbejdsløsheden, og de Forslag, som Regeringen agtede at stille for at imødegaa den og for at afbøde dens Virkninger, samt gjorde en Del Bemærkninger om Forholdet mellem Staten og Nationalbanken, idet han sagde: »Den Overenskomst angaaende Valutasituationen, som blev afsluttet i Begyndelsen af 1925 og senere udvidet til at omfatte de fire næste Regnskabsaar, er nu udløbet, og Opgørelse mellem Nationalbanken og Staten har fundet Sted. Opgørelsen er foregaaet saaledes, at Staten har faaet Dækning for sine Tab saavel ved Egaliseringsfonden som ved Udførsel af Skilleløb til Sverige. Under Forhandlingerne om Overenskomstens Opgørelse blev der af Regeringen fremdraget betydningsfulde Spørgsmaal angaaende det fremtidige Forhold mellem Banken og Staten. Disse Spørgsmaal blev fremdraget fra Regeringens Side ud fra det Synspunkt, at Staten maatte have væsentlige Krav paa Nationalbanken, naar der blev taget Hensyn til, hvad der var sket under Krigen og i Efterkrigsaaarene, og naar der blev taget Hensyn til den særlig gunstige økonomiske Stilling, som Nationalbanken nu har. Ingen vil kunne nægte, at Lovgivningen paa afgørende Punkter beskyttede Nationalbankens økonomiske Interesser under Krigen og i Aarene efter Krigen. Ganske vist kan man sige, at mange af de Foranstaltninger, som foretoges, ogsaa maatte foretages i Landets Interesse, men Kendsgerningerne er, at Staten har hjulpet Nationalbanken til at gennemleve de vanskelige Tider, og at Nationalbanken er gaaet ud af disse vanskelige Tider med saa betydelige økonomiske Reserver, at man maa spørge sig selv, om disse saaledes tilvejebragte Midler alene skal komme Bankens private Aktionærer til gode, eller om det offentlige har et vist Krav paa en Del deraf.« Ministeren nævnte, at Bankens faste Afgift til Staten, 750 000 Kr. aarlig, der blev fastsat før Krigen, ikke nu har samme Værdi som tidligere, og at Bankens Fortjeneste ved Seddeludstedelsen er væsentligt forøget. Inden Bankens Oktroj udløber i 1938, maa der tages Stilling til Spørgsmaalet, hvem der skal have Seddeludstedelsesret.

Endelig sluttede Ministeren sit Foredrag med en Redegørelse for den »Arendrupske« Bedragerisags Forhold til Statens Regnskabs- og Revisionsvæsen og de Skridt, som denne Sag har givet Anledning til i Retning af Skærpelse af Kontrollen. Herunder omtalte Ministeren Hovedrevisoraternes Virksomhed og nævnte som et Eksempel paa deres Virksomhed de af dem foretagne Undersøgelser af Omkostningerne ved Byggearbejderne paa Landbohøjskolen.